

– суттєво підвищити обґрунтованість управлінських рішень, що стосуються підвищення фінансових результатів та рентабельності підприємств житлово-комунального господарства.

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ НА ПІДПРИЄМСТВАХ КОМУНАЛЬНОЇ ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ

О. В. ДИМЧЕНКО, д-р екон. наук, проф., О. Ю. ПАВЛОВА, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Комунальне підприємство «ХТМ», одне з найбільших підприємств комунальної енергетики не тільки в Україні, але і в Європі. Воно забезпечує централізованим тепlopостачанням більш 30,26 млн м² площ, що опалюються (майже 8500 будівель, у т. ч. більше 5900 житлових будинків) та близько 880 тис. мешканців гарячим водопостачанням. Система тепlopостачання міста – закрита. Наряду з централізованою системою тепlopостачання, що включає найбільш великі теплогенеруючі потужності та функціонує взаємопов'язано, маються квартальні котельні, які функціонують автономно. До магістральних і розподільних теплових мереж підключені центральні та індивідуальні теплові пункти, де здійснюється підігрів гарячої води та розподіл теплоносія по внутрішньоквартальних теплових мережах до споживачів. Сумарна тепла потужність джерел тепlopостачання КП «ХТМ» становить 4500 Гкал/год. [1].

Ресурсозбереження – ощадливе витрачання ресурсів включає відносне скорочення витрачання ресурсів, що знаходить своє відображення у зниженні питомих витрат на виробництво одиниці конкретної продукції, виконання робіт та надання послуг встановленої якості з урахуванням соціальних, економічних та інших обмежень.

Когенерація – не панацея від усіх наших енергетичних бід. Але завдяки найнижчим в енергетиці питомим капіталовкладенням (300-500 дол. США на встановлений електричний кВт), невеликих термінів введення устаткування в дію (від 0,5 до 1 року), низьким термінами окупності (1,5-4 роки), та вирішення ряду соціальних проблем (завантаження виробників обладнання, збільшення зайнятості населення і т.п.) широке впровадження

когенераційних технологій в промисловій теплоенергетиці, теплопостачання, транспорті газу та інших галузях господарства дозволить вирішити злободенні енергетичні проблеми, оживити виробництво і основне - дати час і можливість для реорганізації і модернізації великої енергетики, яка в найближчі роки буде непосильним для нашої хворої економіки.

Ніякого зрушення у вирішенні проблеми широкого впровадження когенерації не станеться, якщо керівництво країни не зробить відповідних зустрічних кроків. Необхідно йти законодавчим шляхом, з одного боку, пробудити інтерес до впровадження когенераційних технологій, а з іншого боку – надати гарантії та забезпечити умови повернення інвестицій, тобто зробити спорудження когенераційних установок справою прибутковою. Для цього необхідно відрегулювати цінову політику в паливно-енергетичному комплексі, заохочувати впровадження паливо – і енергозберігаючих технологій пільгами, які забезпечують отримання прибутку та погашення кредитів, тобто розробити систему стимулів для застосування когенераційних технологій, відрегулювати правові питання при обміні виробленою електроенергією з мережами, або при її продажу, розробити систему гарантій для іноземних та внутрішніх інвесторів і можливі схеми повернення кредитів, забезпечити державну підтримку когенераційних проектів. Зарубіжний досвід показує, що всі ці питання у тій чи іншій формі вирішуються, оскільки стимулом для таких рішень є надзвичайно висока ефективність когенераційних технологій [2].

Список використаних джерел

1. Можливості підвищення енергоефективності теплових мереж шляхом впровадження когенерації [Текст] / С. Ю. Андрєєв, В. А. Маляренко, І. О. Темнохуд, О. В. Се-нецький// ВісникНТУ«ХП». Серія: Енергетичні та теплотехнічні процеси й устаткування. – Харків: НТУ«ХП», 2015. – №17(1126). 147-155 с. – ISSN 2078-774X
2. Применение когенерационных технологий в решении проблем теплоэнергетики , энергосбережения и экологии [Електроний ресурс]. – Режим доступу: http://esco-ecosys.narod.ru/2004_7/art182.doc.
3. Житлово-комунальне господарство в реформаційному процесі: аналіз, проектування, управління: монографія / О.В. Димченко. – Харків, ХНАМГ. 2009. – С. 238.